

Ο λαϊκισμός και ο λαϊκισμός των σαλονιών και η οικονομική πολιτική Μητσοτάκη...

Δικαίως όσοι μίλησαν κατά του φαινομένου Τσίπρα τον αποκάλεσαν λαϊκιστή, καθώς άλλωστε αυτός απευθυνόταν και απευθύνεται σε μια μερίδα κόσμου μέσου και χαμηλού επιπέδου. Έτσι λοιπόν πολλοί αφελώς θεωρήσαμε (τουλάχιστον μέχρι ενός σημείου) τη νίκη του Μητσοτάκη στις εκλογές και τον ερχομό του στην εξουσία νίκη κατά του λαϊκισμού, όμως τελικά τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν καθόλου έτσι !

Ο Κούλης Μητσοτάκης αποδεικνύεται ωστόσο μετρ της επικοινωνιακής φούσκας και προπαγάνδας και έχει καταφέρει να πλασάρεται - τουλάχιστον στους ψηφοφόρους της ΝΔ - ως φιλελεύθερος, εκσυγχρονιστής και μοντέρνος πολιτικός αντί για ένας λαϊκιστής και λαοπλάνος των σαλονιών που είναι !

Αν πιάσουμε πχ. μόνο τα ζητήματα οικονομίας και οργάνωσης του κράτους (με αυτά θα ασχοληθούμε σε αυτό το άρθρο), βλέπουμε ότι ο πρωθυπουργός στις δημόσιες παρεμβάσεις φροντίζει να μιλά συχνά υπέρ της απελευθέρωσης της οικονομίας, της ενίσχυσης της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, του εκσυγχρονισμού του κράτους, της αξιολόγησης των πάντων κλπ., κλπ.

Ωστόσο οι πιο προσεκτικοί παρατηρητές της πολιτικής διαπιστώνουν ότι άλλα περιγράφει ο Μητσοτάκης και το επιτελείο του και ακριβώς τα αντίθετα πράττουν !

Για παράδειγμα η ετήσια έκθεση του καναδικού Ινστιτούτου Fraser για τον Δείκτη Οικονομικής Ελευθερίας - με στοιχεία του 2020 - μας δείχνει ότι η Ελλάδα έχει σημειώσει σημαντική υποχώρηση, από το ξεκίνημα της τετραετίας αυτής της κυβέρνησης, και περιορισμό των οικονομικών ελευθεριών, παρά την προπαγάνδα περί του αντιθέτου !

Να διευκρινίσουμε ότι ο **Δείκτης Οικονομικής Ελευθερίας** μετρά τον τρόπο με τον οποίο οι πολιτικές και οι θεσμοί των 165 χωρών που βαθμολογούνται υποστηρίζουν την Οικονομική Ελευθερία.

Σημειώνεται δε ότι το **Ινστιτούτο Fraser** συνεργάζεται στην ετήσια μελέτη του με ένα δίκτυο ερευνητικών και εκπαιδευτικών ινστιτούτων από 100 χώρες.

Στην Ελλάδα συνεργάτης του Ινστιτούτου είναι το **ΚΕΦΙΜ (Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών)**, φιλελεύθερος, αλλά και μη κομματικός ανεξάρτητος μη κομματικός οργανισμός που έχει στόχο τη διάδοση των φιλελεύθερων ιδεών στην Ελλάδα.

Σε αυτή λοιπόν την κατάταξη βλέπουμε μέσα σε έναν χρόνο την **Ελλάδα του Μητσοτάκη να υποχώρησε κατά εννιά θέσεις στη συνολική διεθνή και να βρίσκεται στη θέση 85 μεταξύ των 165 χωρών.**

Για να πάρετε μια καλύτερη γεύση, βρισκόμαστε πλέον αμέσως πιο κάτω από τη **Σερβία**, χώρα με πλούσιο κομμουνιστικό και σοσιαλιστικό παρελθόν και με τις γνωστές στενές σχέσεις με τη **φασιστική Ρωσία του Πούτιν...**

Βρισκόμαστε επίσης μόλις μία θέση πάνω από τη **Σαουδική Αραβία**, μια χώρα με συγκεντρωτικό αυταρχικό καθεστώς από κάθε άποψη, η οποία όμως μπορεί να είναι ευκατάστατη λόγω της τεράστιας οικονομικής δύναμης που της δίνει η παγκόσμια πρωτιά στις εξαγωγές πετρελαίου.

Επιπλέον η Ελλάδα καταλαμβάνει και στο θέμα της Οικονομικής

Ελευθερίας τη χειρότερη θέση ανάμεσα στα κράτη-μέλη της Ε.Ε. (των 27 πλέον, μετά το Brexit) !

Δεύτερη χειρότερη είναι η επίσης πρώην κομμουνιστική **Πολωνία** η οποία έχει επίσης αρχίσει να γίνει ξανά συγκεντρωτική μετά από πολλά χρόνια μεγαλύτερης οικονομικής εξωστρέφειας και ελευθερίας.

Βλέπουμε ακόμα ότι η **Ελλάδα έχει, από το έτος 2000 μέχρι σήμερα, υποχωρήσει 50 ολόκληρες θέσεις στη διεθνή κατάταξη της Οικονομικής Ελευθερίας και ενώ χρειαζόμασταν το ακριβώς αντίθετο και πόσο δε μέσα στην πολύχρονη οικονομική κρίση, ώστε να την αντιμετωπίσουμε.**

Ο πρόεδρος του **ΚΕΦΙΜ, Αλέξανδρος Σκούρας**, δήλωσε σχετικά: *«Η πτώση εννέα θέσεων που καταγράφει φέτος η Ελλάδα στον Δείκτη Οικονομικής Ελευθερίας μπορεί, ως ένα βαθμό, να οφείλεται στο μέγεθος της έκτακτης κρατικής στήριξης, για την ενίσχυση της οικονομίας, όμως σε κάθε περίπτωση είναι μία πολύ ανησυχητική εξέλιξη που πρέπει να λειτουργήσει ως συναγερμός για τους αρμόδιους για τη χάραξη πολιτικών και ευρύτερα τους πολίτες της χώρας.»*

Αν γίνουμε πιο συγκεκριμένοι θα δούμε ότι η αξιολόγηση του Ινστιτούτου Fraser γίνεται με βάση τη βαθμολογία σε πέντε διαφορετικές ενότητες. **Η πρώτη ενότητα έχει να κάνει με το μέγεθος του κράτους σε σχέση φυσικά με την οικονομία και η Ελλάδα βρίσκεται στην 153η θέση επί συνόλου 165 χωρών (!), έχοντας παρουσιάσει πτώση και επί των ημερών Μητσοτάκη .**

Αυτό σημαίνει ότι το πολυδάπανο κράτος-με τις υπέρογκες σπατάλες και ελλείμματά του είναι ένα βαρίδι που η πενιχρή και αντιπαραγωγική οικονομία μας αδυνατεί να το στηρίξει.

Και είναι να απορεί κανείς πως, με το πρόσφατο παρελθόν πτώχευσης που έχει η Ελλάδα, (η οποία πτώχευσε λόγω του μεγάλου και δαπανηρού κράτους και δημόσιου χρέους που δεν μπορούσε πια να εξυπηρετήσει) με ποια κριτήρια χαράσσονται τέτοιες τυχολογικές πολιτικές...

Η δεύτερη ενότητα της έρευνας έχει σχέση με το κράτος δικαίου και τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα, όπου η Ελλάδα καταλαμβάνει τη 54η θέση επί συνόλου 165 χωρών. Δεν είναι απογοητευτικό, αλλά σίγουρα δεν ενθουσιάζει κιόλας...

Στην τρίτη ενότητα που είναι η πρόσβαση σε ισχυρό νόμισμα, βρισκόμαστε στην 75η θέση και φανταστείτε βέβαια που θα βρισκόμασταν αν είχαμε φύγει και από το ευρώ, όπως έλεγαν κάποια άρρωστα μυαλά εν μέσω της κρίσης.

Πολύ καλά πάμε μόνο σε ότι αφορά την ελευθερία στο διεθνές εμπόριο όπου καταλαμβάνουμε την 18η θέση. Ωστόσο το θέμα εδώ είναι ότι η καλή μας επίδοση στην απελευθέρωση του εμπορίου, μέσω της συμμετοχής μας στην Ε.Ε., δεν οδηγεί αυτόματα στην οικονομική επιτυχία.

Αυτό συμβαίνει κυρίως διότι το εμπορικό μας έλλειμμα και το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών βρίσκονται σε φάση επικίνδυνης αύξησης, πράγματα που επίσης οδήγησαν στην οικονομική κρίση του 2010.

Η πέμπτη ενότητα έχει σχέση με το ρυθμιστικό περιβάλλον στην τραπεζική πίστη, τα εργασιακά και την επιχειρηματικότητα τα οποία φαίνεται ότι πηγαίνουν άθλια, με τη χώρα μας να καταλαμβάνει σε αυτή την ενότητα την 143η θέση στις 165 !

Ενδεικτικά λίγο πιο κάτω βρίσκονται χώρες σαν τη Συρία, τη Ζιμπάμπουε, το Σουδάν και τη Βενεζουέλα, οι οποίες ως γνωστό ...μεγαλουργούν σε αυτά τα ζητήματα.

Αυτό σημαίνει κατά κύριο λόγο ότι το ρυθμιστικό μας περιβάλλον θεωρείται άκρως ελεγχόμενο έως στημένο, αντιεπενδυτικό και αντιπαραγωγικό.

Και για να πάμε στα πιο πρόσφατα, η πανδημία του Covid και στη συνέχεια η ενεργειακή κρίση μάλλον έδωσαν την ευκαιρία στην κυβέρνηση να καλύψει τα τριτοκοσμικά κεκτημένα της με νέες δικαιολογίες.

Ο μιν Covid οδήγησε στην-λίγο ως πολύ- πελατειακή κατανομή κάπου 40 δισ. Ευρώ, ενώ και η ενεργειακή κρίση έδωσε ευκαιρία για νέες δαπάνες, πολλές από τις οποίες κατευθύνθηκαν σε λάθος σκοπό...

Οι Μητσοτάκηδες, οι Σταϊκούρες και οι Σκυλακάκηδες μιλούν για άνοδο των εξαγωγών (που όντως υπάρχει) , κανείς όμως δεν αντιτείνει ότι η αύξηση των εισαγωγών είναι πολύ μεγαλύτερη, με αποτέλεσμα η αύξηση του εμπορικού ελλείμματος να χτυπάει κόκκινο !

Μας μιλούν επίσης για αύξηση παραγωγικότητας, τη στιγμή που το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο ήταν γύρω στο 2% του ΑΕΠ επί Τσίπρα, **ανέβηκε στο 6% επί Μητσοτάκη !**

Ακόμη και την επιστροφή σε σημαντικά δημοσιονομικά ελλείμματα, οι προπαγανδιστές της κυβέρνησης μας την παρουσιάζουν περίπου ως επιτυχία που οφείλεται στη μεγάλη αύξηση των φορολογικών εσόδων εξαιτίας του υποτιθέμενου υψηλού ρυθμού ανάπτυξης το 2021 και το 2022 ! Καλά εντάξει...

Τα πεπραγμένα λοιπόν της οικονομικά «φιλελεύθερης» κυβέρνησης της Ν.Δ. του Μητσοτάκη είναι **τεράστιο κράτος, ασφυκτικός έλεγχος και μια νομενκλατούρα Ρωσικού-Σοβιετικού τύπου που ευνοεί συγκεκριμένα οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα** και συχνά εις βάρος άλλου κεφαλαίου και επιχειρηματικότητας που δεν θεωρούνται φιλικά προς αυτόν ή και γενικά σε όλο το ανατολικό βαθύ κράτος.

Ο αλαζόνας Μητσοτάκης και το επιτελείο-αυλή του έχουν στην πραγματικότητα στήσει ένα φαγοπότι δημοσίων δαπανών, διαπλοκής και εξυπηρέτησης εκλογικής πελατείας που κοστίζει πολλά δις και οδηγούν το κράτος και κατά συνέπεια το δημόσιο χρέος σε μεγαλύτερο εκτροχιασμό.

Το βασικό συμπέρασμα από αυτά πρέπει αναμφίβολα να είναι ότι η Ελλάδα ελάχιστα πράγματα έμαθε ως μάθημα από την οικονομική κρίση που της έφαγε τα σωθικά-είτε ως πολιτικός κόσμος, είτε ως λαός-και επαναλαμβάνει τα ίδια λάθη !

Ακόμα και το ποσοστό του λαού που σκεφτόταν πιο ορθολογικά (και καταλάβαινε πέντε βασικά πράγματα για τα πραγματικά αίτια της κρίσης και πίστεψε στον «εκσυγχρονιστή» Μητσοτάκη, σήμερα έχει να παίξει έναν αρνητικό ρόλο.

Ο λόγος είναι ότι οι περισσότεροι από αυτούς έχουν φάει αμάσητο το παραμύθι του «εκσυγχρονιστή φιλελεύθερου» και έχουν προσκολληθεί με ιδιαίτερο φανατισμό σε αυτόν, έτοιμοι να υποστηρίξουν και να επικαλεστούν και τις χειρότερες αθλιότητες για να τον στηρίξουν !

Και ας μην ξεχνάμε ότι η Ν.Δ. γλίτωσε φθηνά από τις πολιτικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης που έχει αναμφίβολα (κυρίως βέβαια για την περίοδο Καραμανλή), παρόλα αυτά καταφεύγει στην επανάληψη και διαιώνιση των ίδιων αδιέξοδων πολιτικών και καταστάσεων.